

skulde afvise enhver Forhandling om, hvorvidt det, vi have foreslaaet, er nogle Tusind Rd. for meget eller for lidt. Vi have sat Prisen efter en saa nøie Undersøgelse af alle Forhold, som det, efter hvad der stod til vor Raadighed, har været os muligt at anstille, og efter saa nøie som muligt at have undersøgt, hvad man under lignende Forhold er kommen til at give for Jernbaner andre Steder. Prisen er ikke sat saa ganske paa Slump, og den er ikke en saa stor Daarskab, som det ærede Medlem af Mindretallet (Sagd) har fremhævet; den er i det Mindste ikke en større Daarskab end hans og hans Venners Forslag, thi de have ligesaa lidt faaet nivelleret deres Baner, som vi have faaet vore nivellerede, de have ikke havt det Mindste mere at gaae efter end vi. Er det nu en Daarskab at gaae ud fra disse manglende Nivelleringsoverslag, saa er deres Daarskab ikke alene lige saa stor som vor, men den er større, thi deres Priis er højere (Sagd: Der foreligger Undersøgelser!). Der er ingen Undersøgelser over Fyen, og der er ingen speciel Undersøgelse over nogen af de Linier, som de Herrer have foreslaaet.

Jeg paastaar nu, at vi have havt ret godt Materiale til at bedømme, om 270,000 Rd. er den rigtige Priis eller ikke. Jeg vil henvise til alle de Beregninger, Overslag og Forslag, som vi have faaet af vore egne Ingeniører, og hvoraf man vil komme til at see, at med den Forandring, som vi tør antage, at Tiderne have bragt, vil vor Priis være ret passende. Vi have desuden havt et ganske nyt Moment i Sagen, idet jeg har faaet og ogsaa har meddeelt Udvalget en Beregning over Anlæggelsen af 100 Mill. Jernbane i Sverrig; vor Priis af 270,000 Rd. er fulde 10 Procent højere, end hvad disse Jernbaner i Sverrig efter den omtalte Beregning have kostet, og Ingen vil vistnok paastaar, at Terrainforholdene i Almindelighed skulde være ugunstigere hos os end i Sverrig. Man lægge desuden Mærke til, at vor Priis er foruden Driftsmateriel, og at den, efter hvad der i Almindelighed maa an-

vendes paa Jernbaner, med Driftsmateriel vil stige til 300,000 Rd. Ved at gennemgaae Detailen af Overslaget over Tverbanen, kan man endvidere udfinde, at naar man trækker Alt det fra, som man ved slige Beregninger kan trække fra, saa stemmer vor Priis nogenlunde dermed. Men, som sagt, der er ikke noget saadant Stivind hos Udvalgets Fleertal, at man, med gode Grunde i Hænderne, ikke skulde faae det til at anbefale Thinget at gaae lidt højere, end det selv anseer for nødvendigt, for at være sikker paa at faae Forhandlinger om Anlægget i Gang. Der er en Omstændighed i § 2, som meget taler for, at det Papir, der vil blive udgivet, vil komme i en usædvanlig høi Cours, og det er den Maade, hvor paa vi have foreslaaet Rentebetalingen. — Imod den i § 3 omtalte Afslutning om Contract af Jernbanen har der været indvendt, at de Aaremaal, der staae for Bortforpagtningen, mindst 25 eller højst 75 Aar, ikke skulde være rigtige. Jeg er overbevist om, at Fleertallet ikke med stor Bestemthed staaer netop paa de Tal; lad os faae Forslag — jeg kan ikke indsee, hvad der skulde være til Hinder for t. Ex. at nedsætte det højeste Tal til 50 Aar. Jeg kan heller ikke sige, at jeg for min Deel vilde, dersom man fandt 1 Aars Opsigelse at være for nærgaaende mod Entreprenøren, have Noget imod, enten at sætte en anden Tid eller at gjøre Forpagtningen uopsigelig. Vi sige i vor § 3, og her er der en stor Forskel mellem det ærede Mindretal og os, at Contracten om Bygningen af Banen skal staae i Forbindelse med Banens Bortforpagtning.

R e t t e l s e .

Nr. 179, Sp. 2793, sidste Linie, forandres Ordet „medtager“ til: „undtager“
Sp. 2794, 17de Linie f. o., udgaaer: „ikke“